

Kvittering for modtagelsen af flere klager over Frankrigs påståede tilsidesættelse af EU's arveretlige regler (forordning (EU) nr. 650/2012)

Referencenummer: CHAP(2022)03325

Europa-Kommissionen har modtaget en lang række klager vedrørende den franske civillovbogs artikel 913, stk. 3. Denne bestemmelse blev indført ved lov nr. 2021-1109 af 24. august 2021 for at forbedre overholdelsen af den franske republiks principper. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

"Når afdøde eller i det mindste et af dennes børn på dødstidspunktet er statsborger i en EU-medlemsstat eller har sædvanligt opholdssted der, og når den udenlandske lov, der finder anvendelse på arven, ikke giver mulighed for nogen tvangsarveordning til beskyttelse af børnenes rettigheder, kan hvert barn eller dets arvinger eller dets retssuccessorer udtage de aktiver af boet, der befinder sig i Frankrig på dødstidspunktet, således at de kan genindsættes i de tvangsarverettigheder, som de er tillagt i henhold til fransk ret, inden for rammerne af disse rettigheder."

Klagerne gør gældende, at civillovbogens artikel 913, stk. 3, er i strid med forordning (EU) nr. 650/2012¹, navnlig for så vidt angår en persons mulighed for at vælge sin nationale lov som den lov, der finder anvendelse på arven som helhed.

Kommissionen har registreret klagerne i det centrale register over klager under referencenummer CHAP(2022)03325. Der kan indsendes yderligere oplysninger vedrørende klagerne til denne [e-mailadresse](#) med angivelse af ovennævnte referencenummer.

Eftersom Kommissionen har modtaget et betydeligt antal klager vedrørende dette spørgsmål, har den for at sikre de berørte parter et hurtigt svar og holde dem orienteret samt for at imødekomme en eventuel bredere offentlig interesse i spørgsmålet besluttet at offentliggøre denne kvittering for modtagelse på [en særlig side på Europa-webstedet](#). Klagerne vil på den nævnte side blive holdt underrettet om resultatet af Kommissionens undersøgelse af klagerne og om Kommissionens eventuelle opfølgning.

Kommissionens tjenestegrene vil behandle klagerne på grundlag af gældende EU-ret og i overensstemmelse med prioriteterne for håndhævelse i [Kommissionens meddelelse "EU-retten: Bedre resultater gennem bedre anvendelse"](#).

Det bemærkes, at hvis Kommissionen beslutter at følge op på klagerne, bl.a. ved at indlede en formel traktatbrudssag, er dens generelle mål at sikre, at medlemsstaternes lovgivning er i overensstemmelse med EU-retten og anvendes korrekt. Indgivelsen af en klage til Kommissionen betyder således ikke nødvendigvis, at det konkrete problem bliver løst. Hvis du ønsker at gøre dine rettigheder gældende, herunder eventuelt at opnå erstatning, skal du klage på nationalt niveau i den pågældende medlemsstat. Søgsmålsfristerne i national ret suspenderes ikke ved at indgive en klage til Kommissionen. Desuden kan Kommissionen under udøvelse af sin skønsbeføjelse beslutte ikke at indlede en formel traktatbrudssag, selv om den måtte nå frem til, at der foreligger en tilsidesættelse af EU-retten.

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) n r. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis.

Kommissionens tjenestegrene vil som udgangspunkt behandle klagerne fortroligt. Kun i de tilfælde, hvor en klager i klageformularen angiver, at klagen ikke skal behandles fortroligt, må Kommissionens tjenestegrene oplyse klagerens identitet og videregive alle de oplysninger, den pågældende klager har indgivet, til myndighederne i den medlemsstat, der klages over. Det bemærkes, at Kommissionen i visse tilfælde kan være nødsaget til at videregive oplysninger om klagerens identitet for at kunne behandle klagen.

Der anvendes [en særlig databeskyttelseserklæring](#) i forbindelse med behandlingen af klager.